

Jubilejná výstava vín Radošovce

V tomto roku sme oslávili krásne jubileum - 50 rokov od prvej výstavy vín v našej obci Radošovce. Ako inak by sme toto výročie mohli osláviť, než Regionálnou výstavou vín na veľkonočnú nedeľu, ktorú usporiadal Vinohradnícky spolok Radošovce. Radošovce nie sú len miestom na mape. Sú miestom, kde víno nebolo len nápojom, ale súčasťou každodenného života, kultúry, tradície a identity. Už stáročia dozrievajú na svahoch nášho chotára strapce hrozna, ktoré naši vinohradníci premieňajú na víno – dar zeme, slnka a ľudskej práce. Naša obec sa môže hrdiť pýšiť bohatou vinohradníckou históriou, ktorá siaha hlboko do minulosti, až do čias pred tureckými vojnami. Vinohrady tu neplnili len hospodársku úlohu, ale stali sa aj miestom útočiska – symbolom istoty v neistých časoch. Ľudia sa sem uchýlili, keď im hrozilo nebezpečenstvo. A možno práve v tých chvíľach sa zrodil hlboký a trvalý vzťah Radošovčanov k vinohradom – vzťah, ktorý pretrval generácie. História nášho vinohradníctva však nebola jednoduchá. Poznačili ju choroby viniča, vojny, hospodárska kríza, ale aj odhodlanie a nezdolnosť miestnych ľudí. Po druhej svetovej vojne, keď sa

obec spamätávala z následkov bojov, vinohrady sa stali miestom znovuzrodenia. Práve tam, v tieni rozpadnutých búd a zanedbaných riadkov vinohradu, sa opäť zapálila iskra nádeje a života. Vinohrady prežili aj rozmar štátnej moci v 80. rokoch minulého storočia, kedy mali byť vyklčované a premenené na pasienky. Tu sa ukázala odhodlanosť miestnych vinohradníkov, ktorí sa spojili a ukázali, že skoro 300 členná základňa vinárov dokáže zvrátiť svojim odhodlaním aj rozhodnutie štátnej moci. Významným míľnikom sa stal rok 1975, keď sa pri príležitosti 30. výročia oslobodenia konala prvá miestna výstava vín. Odvtedy ubehlo polstoročie. Päťdesiat rokov vytrvalosti, nadšenia, práce a neustáleho zveľaďovania. Päťdesiat rokov, počas ktorých sa výstava stala prestížnym regionálnym podujatím a pevným bodom v kalendári našich vinárov i návštevníkov. Dnes si s úctou pripomíname tých, ktorí stáli pri zrode tejto tradície – pánov Miroslava Filu, Jána Zaňáta, Antonína, Jozefa a Felixu Rajčáka, Štefana Mešťánka, Felixu Vávru, Alojza Ivánka, Jána Hojsíka, Ernesta Mikulu, Felixu Pobudu, Emila

Kudláča, Felixu Kučeru, Jozefa Žišku, Ing. Vladimíra Kočárika st., či dlhoročného predsedu záhradkárov Ing. Viktora Gréca staršieho a mnohých ďalších. Ich nadšenie a vízia zasiali semienko, z ktorého vyrástla tradícia, v ktorej pokračujú ich nasledovníci – členovia Vinohradníckeho spolku Radošovce. Vinárstvo nie je jednoduché remeslo. Je to dlhodobý, náročný a trpezlivý proces. Vyžaduje nielen vedomosti a skúsenosti, ale aj srdce. Každý rok je iný, každý strapce hrozna je výsledkom boja s prírodou, počasím a časom. A predsa – naši vinohradníci to nevzdali. A my dnes môžeme byť svedkami plodov ich práce. Dovoľte mi poďakovať všetkým, ktorí sa počas týchto 50 rokov akokoľvek podieľali na organizácii výstavy, na rozvoji vinohradníctva, aj na zachovaní kultúry vína v Radošovciach. Váš odkaz žije. A bude žiť aj v ďalších generáciách. Nech je tento jubilejný ročník nielen oslavou vinárstva, ale aj poctou práci, vytrvalosti a tradícii.

Úryvok z úvodného príhovoru Mgr. Ivety Matúšovej, starostky obce, pri otvorení Regionálnej výstavy vín Radošovce, dňa 20. apríla 2025

Druhá svetová vojna a odboj

Aj Radošovce riskovali

Krátko po vyhlásení autonómie Slovenska prišlo aj v Radošovciach k zlúčeniu všetkých politických strán. Predsedovia dovtedy konkurenčných politických hnutí v obci - HSLS a Agrárna strana - Matúš Flajžik a Ferdinand Pollák si podali ruky a zlúčili sa do HSLS.

V obci bola založená organizácia Hlinkovej gardy a Hlinkovej mládeže. Krátko potom, po vzniku Slovenského štátu, museli z obce odísť aj zamestnanci českej národnosti. Dovtedajší radošovský notár František Mrkos musel ako Moravan tiež opustiť Slovensko a našiel si zamestnanie na magistráte v Hodoníne. Tam bol neskôr zatknutý nemeckým gestapom a onedlho vo Viedni popravený. Perzekúcie sa dotkli aj radošovských židov. Ich početná komunita, necelá stovka osôb, si tu ešte v roku 1830 postavila aj synagógu. Boli oddelení od ostatného obyvateľstva, označení Dávidovou žltou hviezdou a neskôr deportovaní. Boli to Margita a Alžbeta Neugebauerové, ktoré v dome na námestí mali hostinec, Pekár Filip Rotter s manželkou, ich syn Maximilián Rotter s manželkou a synmi Jozefom a Alexandrom, Ferdinand Schieck s manželkou Malvínou, rod. Weinbergerovou, Maximilián Weiss s manželkou Ilonou, rod. Weinbergerovou a synom Eduardom, ktorí mali v obci obchod s rozličným tovarom a látkami, Berthold Schlesinger s manželkou Štefániou, Izidor Schlesinger s manželkou Lotty a dcérou Editou, ktorí mali v obci povozníctvo a tehelnú. V priebehu rokov 1942 až 1943 boli deportovaní do Poľska. Väčšina z nich sa nevrátila. K tragickej udalosti prišlo pri Radošovciach 10. 7. 1942. Pri prenasledovaní četníkmi tu bol zastrelený Oldřich Dvořák - parašutista z Anglicka, vysadený v rámci výsadku STEEL. Pôvodne zoskočil v lesoch pri Křivokláte v Protektoráte Čechy a Morava a jeho úlohou bolo dopraviť rádiové súčiastky a ďalší materiál už predchádzajúcim paraskupinám. Aké úlohy ho však priviedli na Slovensko a do radošovského chotára, kde ho čakal tak smutný osud, to zostáva dodnes záhadou.

Napriek tomu, že HSLS mala v obci dosť veľký vplyv, aj tu sa prejavila snaha pomôcť utečencom zo zajateckých táborov a z Protektorátu. Už v roku 1940 vznikla v radošovskom mlyne u Jankovičov ilegálna skupina, ktorá si vytýčila za cieľ zabezpečovať prechody českých vojakov a letcov z Protektorátu do Poľska k formujúcim sa československým jednotkám. Od roku 1943 poskytovali tiež úkryt sovietskym utečencom z nemeckých zajateckých a koncentrač-

ných táborov. Po zotavení ich posielali na východné Slovensko, odkiaľ pokračovali ďalej. S prvým sovietskym vojakom sa Radošovce stretli začiatkom novembra 1943. Bol ním Ivan Nosovskij, bývalý učiteľ z Lokotky (Sumská oblasť), dvadsaťosemročný politický komisár Červenej armády. Pravda, nevyzeral vtedy ako vojak, budil skôr dojem štvaného zvierata. V roku 1943 sa mu podarilo po nesmiernych útrapách vojnového zajatca ujsť od Kolína nad Rýnom. Nocami sa uberal k východu, cez deň sa skrýval. Živil sa tým, čo poskytol vlúdny jesenný les. Koncom októbra 1943 preplával studené vody Moravy a celý zmáčaný stúpol pod ochranou noci na slovenskú zem. Poblíž majera „Chorvátska“, medzi Kobylanmi a Mokrým Hájom, v stohu slamy prežil deň. Neskôr sa takmer z posledných síl priplazil až k radošovským humnám. Izidor Flajžik ho potom ležiaceho v horúčke našiel vo svojej stodole. Podľa reči spoznal, že je to Rus. Zaviedol ho do svojho domu. Aby sa mohli lepšie dohovoriť, zavola spoluobčana Teofila Komonenka, Ukrajinca, ktorý ako bývalý zajatec žil v Radošovciach od konca I. svetovej vojny. Po dňoch starostlivej opatery u Flajžikovcov previedli Ivana Nosovského do Jankovičových mlyna. Tak rozhodla radošovská protifašistická skupina.

Postupne takto poskytlí útočisko 23 sovietskym utečencom. Pôsobnosť tejto ilegálnej skupiny sa neskôr rozrástla z Radošoviec aj do ďalších okolitých obcí, Koválovca, Chropova a na časť Kopanic. Mimo vlastných ilegálnych pracovníkov im poskytovalo pomoc aj mnoho ďalších občanov, ktorí dávali utečencom peniaze, zásoby potravín a ošatenie. Členmi tejto ilegálnej skupiny boli Jozef Jankovič, Anna Jankovičová, Jaroslav Jankovič, Stanislav Jankovič, Anton Matúš, Štefan Stehlik, Klement Mičúch, Štefan Sasínek, Mária Sasínková, Teofil Komonenko Katarína Komonenková, Július Pollák, Silvester Pollák, Tomáš Pobuda, Inocent Šebesta, Štefan Hrnek, Anton Fojtl, Ferdinand Zväč, Ladislav Bolebruch, Jozef Kaffana, Ernest Mikuš, Bernardína Huťťová a Jozef Komonenko.

Do protifašistického odboja v iných regiónoch sa z obce zapojili aj Alojz Sloboda (1922 - 1945), ktorý ako dobrovoľník bojoval v Slovenskom národnom povstaní, kde aj padol. Matúš Mikula zahynul v nemeckom koncentračnom tábore, Tomáš Kudláč (1921-1945) - príslušník 1. československého armádneho zboru padol pri Lubovni, Tomáš Hluchý padol pri Charkove. V 1. československom armádnom zbore bojovali aj ďalší občania Radošoviec:

Dionýz Sloboda, Karol Rajnoha a Augustín Chrenka. Z Radošoviec pochádzal aj známy partizánsky veliteľ kpt. Ing. Viktor Ozábal.

Mnohí z Radošovčanov vedome riskovali vlastný život. Je zaujímavé, že o pôsobení Jankovičovej protifašistickej skupiny vedeli aj miestni funkcionári HSLS a HG (Hlinkovej gardy), vedel o nej i notár Pínkalský a podrobne bol s jej činnosťou oboznámený i komisár obce Štefan Pollák, jednako nezradili. Front sa priblížil k Radošovciam na prelome marca a apríla roku 1945. Obyvatelia obce si začali pripravovať úkryty v záhradách a vínnych pivniciach, kde si ukryvali cennejšie veci a potraviny. Cez obec neprestajne prechádzali transporty s ustupujúcou nemeckou armádou. Nemci podmiňovali aj obidva mosty cez riečku Chvojnicu.

Boj o Radošovce a Viesku sa začal ráno 9. apríla 1945. Nemecká armáda sa paľbou z diel, umiestnených pri cintoríne vo Vieske, pokúšala zdržať oddiely Červenej armády, postupujúce od Senice. Na ústupe Nemci vyhodili do povetria obidva mosty cez Chvojnicu. Boj trval až do neskorých večerných hodín. Obec bola oslobodená v noci z 9. na 10. apríla 1945 jednotkami sovietskej a rumunskej armády. V boji o Radošovce padlo 5 sovietskych a 7 rumunských vojakov, ktorí boli pochovaní na miestnom cintoríne. Ostatky sovietskych vojakov boli neskôr prevezené na cintorín na bratislavskom Slavíne. Pri bojoch padlo aj 5 Nemcov, ktorí boli pochovaní na mieste nálezu. Straty na životoch však boli aj medzi miestnymi obyvateľmi. Pri delostreleckom ostreľovaní obce zahynul Štefan Sasínek, Matúš Mikula a Vendelín Morávek, ako aj deti Vlasta a Anton Kubovci. Jozef Mikula zahynul pri prevoze munície pre Červenú armádu pri Čejkoviciach na Morave. Z Viesky zahynul pri bombardovaní mlynár Rudolf Sládek. K týmto obetiam patria ešte z Radošoviec Štefan Kudláč a Matej Mikula.

Spracované podľa autorov: Mgr. Antonín Konečný, MUDr. Felix Pobuda a Mgr. Štefan Papp.

Prírodná pamiatka v okolí Radošoviec

Prírodná pamiatka v okolí Radošoviec

Prírodná pamiatka v okolí Radošoviec

pred oslobodením Radošoviec nenápadne sa v radošovských vinohradoch zjavili sovietski rozviedčici. Až do 1. januára 1945 v Radošovciach a na celom okolí nebolo ani jedného nemeckého vojaka. Celé Záhorie žilo v relatívnom pokoji, augustové povstanie v roku 1944 sa tu výrazne neprejavilo, obec žila

Prírodná pamiatka v okolí Radošoviec

v očakávaní, čo bude v najbližšej budúcnosti. Práve na Nový rok 1. januára 1945, keď ľudia vyšli z tzv. hrubej sv. omše, na celom námestí okolo Svätej Trojice bolo veľa nemeckých áut a vojakov, dokonca i kone so saňami. Deň bol jasný, mráz štípal, bolo veľa snehu. Hneď sme vedeli, že situácia sa čoskoro zmení a že sa front približuje. Po obede chodili po obci podľa domových čísel rad za radom dvaja nemeckí dôstojníci spolu s vládnym komisárom Štefanom Pollákom a zisťovali, kto by mohol ubytovať Nemcov a koľkých, prípadne i kone do stodôl alebo maštálí. Celá akcia prebehla bez nátlaku. Ten večer bola celá skupina nemeckých vojakov riadne ubytovaná. Vojsko malo svoj denný režim, svoje zásobovanie a do civilného života obce sa nemiešalo. Mladí nemeckí vojaci dokonca chodili aj na fašiangové tanečné zábavy. Skupina, ktorá prišla na Nový rok, odišla koncom februára 1945. Potom prichádzali ďalšie skupiny, ale tie sa tu zdržovali len krátko, po krátkom čase prišli iní, noví a zostali až do obdobia blížiacej sa Veľkej noci.

Veľkonočná neďeľa sa ešte slávila normálne. Pán farár Blažo predniesol peknú kázeň (v tom čase bol ešte veľmi výkonný, mal 32 rokov), ale už pripomenul, čo všetko nás môže čakať. Aj odpoludňajšia šibačka a oblievačka prebehla, ako by sa nič nedialo. Ale z Veľkonočného pondelka už nebolo nič. Celou obcou sa hmuli nemecké vojská, na autách, koňoch, vozoch i pešo. Všetko išlo cez obec až po kaplnku sv. Stanislava, lebo nová cesta cez záhrady ešte neexistovala. V obci bol veľký hluk a chaos, z diaľky už bolo počuť kanonádu. Ľudia kopali jamy a zakopávali cenné veci, šatstvo, údené mäso a slaninu do zeme, lebo sa báli, že im to vojsko poberie. Aj oblie sa zakopávalo. V tejto trme-vrme sa v obci zrodila myšlienka, že treba ujsť aj s dobytkom, teda koňmi, kravami a ošpanými k vinohradom, tam že bude relatívne bezpečie. Bolo to logické, lebo Radošovce boli na hlavnom ťahu medzi Senicou a Hodonínom, a tak sa právom dalo predpokladať, že front pôjde priamo cez stred obce. Behom niekoľkých hodín sa celé Radošovce s vozmi a dobytkom presúvali do vinohradov, každý do svojej budy, kto ju nemal, išiel k príbuznému, ktorý ho prítulil. Bol to vzrušujúci

Príbeh z druhej svetovej vojny

Tento príbeh je spomienkou nášho obyvateľa Antona Kudláča, /1942 – 2014/ na rozprávanie svojho otca Alojza Kudláča /1912 – 1978/.

Prírodná pamiatka v okolí Radošoviec

Prírodná pamiatka v okolí Radošoviec

„Môj otec Alojz Kudláč bol v tom čase živnostník a ako súkromný autodopravca vlastnil nákladný automobil zn. Opel Blitz. Pred príchodom frontu do našej obce schoval toto svoje auto v lesoch nad vinohradmi, kde ho aj zamaskoval. Pri prečesávaní lesov sovietskymi pešiakmi bolo však auto nimi objavené. A tak prišli vojaci medzi našich občanov do vinohradov a pýtali sa na vlastníka tohto automobilu. Jeden z ľudí vojakom prezradil, kto je majiteľ a dôstojníci

obraz. Oboma cestami, Končianskou a Rinčianskou, prúdilo všetko k vinohradom. Na vozoch mali ľudia základné potraviny, veci na spanie, ošpané a mladé teliatka. Kone, kravy a jalovice viedli. Niektorí sa vrátili aj viackrát. Vo vinohradoch každý urobil pre dobytok aký-taký prístrešok z narezaného dreva, najmä dubového a hrabového, obvyčajne za búdeu, ktorý zakryli, aby na dobytok nepršalo. Krmili senom, ktoré ešte zostalo v sennikoch alebo na povalách búd. Ľudia si navzájom pomáhali, a práve tu bolo vidieť tú vzájomnú súdržnosť a pochopenie, ktoré sa prejavuje v ťažkých situáciách. Niektorí si v Hlbokých sadoch kopali a stavali kryty zo silných stromov. Vtedy už nad vinohradmi krúžili ruské „raty“, ktoré vydávali hrozný zvuk a šíрили strach a paniku. Ľudia nejedli, lebo nemali chuť, hoci mlieka od kráv bolo dosť. Ja som sa tam naučil dojsť (naša matka vtedy už nežila), denne dvakrát som dojil tri-štyri kravy. Niečo mlieka sme vypili a ostatné vyjiali do trávy, lebo sme už na mlieko nemali nádoby. V búdach bolo plno kyslého i sladkého mlieka. Spávalo sa v búdach na zemi na dekách, na sene na povalách. V samotných Radošovciach zostalo len asi 20-30 občanov - chlapov, ktorí dávali pozor na svoje, prípadne na susedove domy, ukrytí boli v pivniciach, len občas vyšli, aby dali žrať hydine. V Radošovciach zostal aj pán farár Blažo, aby dozeral na kostol a faru. Kaplán Štefan Neumann bol vo vinohradoch s ľuďmi a veľmi sa bál príchodu Rusov, lebo mal nemecké priezvisko. Skrytý bol dosť dlho v zadnej tmavej miestnosti v búde môjho ujca Felixa Mikulu (dnes búda Piusa Mikuša). K obci sa blížil front. Dňa 8. a 9. apríla 1945 bola obec silne ostreľovaná. Nemci sa húževnato bránili, Rusi delovými granátmi a mínometmi likvidovali každé podozrivé miesto alebo pohyb. V kryte pod Neugebauerovým (Šalamúnovým) hostincom boli ukrytí viacerí chlapi, medzi nimi aj Štefan Sasínek a Matúš Mikula, ktorí byvali neďaleko. Dňa 9. apríla okolo deviatej hodiny narychlo vyšli z krytu, aby sa pozreli, ako to vonku vyzerá. Keď sa vracali, utekali cez námestie a len niekoľko metrov od krytu ich zasiahli črepiny z míny a obaja boli namieste mŕtvi. Tak je to zaznačené v hasičskej zápisnici, ktorú napísal

Ignác Cával, tajomník a podpísal Ján Mikuš, hasičský veliteľ. Zápisnicu mi ochotne zapožičal k nahliadnutiu Anton Kudláč.

Okrem týchto dvoch mužov zahynuli ešte deti, sedemročná Vlasta Kubová a jedenástočný Anton Kuba, tiež zasiahnutí črepinami. Ďalej zahynul aj Jozef Mikula, ktorý na príkaz Rusov viezol na Moravu na rebrniaku nejaký náklad. V lete počas mlatby zastreli v hádke ruský vojak štyridsaťdvaročného Vendelína Morávka.

Najotrasnejšie bolo vyhodenie oboch mostov cez obecný potok. Stalo sa tak 10. apríla 1945 okolo tretej hodiny nadránom. Tehlový most pri sv. Jánovi bol vyhodeny úplne, nezostalo z neho nič. Tehly lietali do vzdialenosti 300-400 metrov do dvorov okolitých domov, aj u nás vo dvore, kde býva brat Eligius Pobuda, sme ich našli nemálo. Všetky okná na domoch v okolí mostu boli vytŕčené, škridlica zo striech popadaná, porozbíjaná na kúsky a rozsypaná po ceste a dvoroch. Steny okolitých domov boli popukané a pováľané. Lepšie na tom bol nový most cez potok za záhradami. Tam bola taká silná železobetónová platňa, že nálož poškodila len jej okraje z oboch strán pri zábradlí. Prostriedok zostal neporušený, a tak mohli ruské kolóny smelo pokračovať ďalej. Medzitým bol vyhodенý aj most pri sv. Anne a Rinčiansky most, čo nikto nečakal, ale keďže tam voda bola malá, pri návrate z vinohradov sa po malej úprave dalo prejsť.

Obraz, ktorý poskytovala obec, keď sa ľudia vrátili z vinohradov, bol viac ako žalostný. Z oslobodenia sa akosi úprimne ani netešili, skôr brali do úvahy škody, ktoré vznikli, životy, ktoré vyhasli a v podvedomi sa hlásil aj akýsi nový režim, veštiaci príchod stalinského systému.

Po návrate od vinohradov večer zvonili zvoný a ľudia sa na schodoch pred kostolom pokľačiacky modlili a vzdávali potichu vďaku za prežitie v ťažkých frontových dňoch. Hneď sa pustili do opráv domov a hospodárskych budov, škody štát spisoval a niečo i uhradil.

Vedomie, že sme sa u sv. Urbana zachránili, vytvorilo takú silnú tradíciu, že odvtedy sa tu Urbánkove hody robia z roka na rok okázalejšie, čo pred frontom nikdy nebolo. Z iniciatívy dôstojného pána farára Michala Blažu bol v roku 1946 pred vstupom do vinohradov pri kaplnke sv. Urbana postavený kríž s týmto nápisom:

„Na tomto mieste na večnú pamiatku za ochranu Božiu počas prechodu frontu v roku 1945 kríž ku cti a sláve Božej dali postaviť Bohu vďační občania Radošoviec.“

Prírodná pamiatka v okolí Radošoviec

tak zobral kanvicu, ktorú vozil so sebou. Patišových humnom zmizol z dohľadu a hore Koválovským potokom utiekol do vinohradov. Po prechode frontu si otec so svojim bratom Elemírom Kudláčom prerobili poškodený nemecký autobus zn. Henschel na 10 tonové nákladné vozidlo. Tento poškodený autobus si dali pôvodne Nemci k strýcovi Elemírovi do opravy, avšak si ho už nestačili zobrať späť. Dvaja bratia mali v úmysle prirobiť si k nákladiaku dvojkolesový nákladný prives. Preto sa vybrali na Moravu do Kyjova, kde bolo na lúke zhromaždené šrotovisko vojenskej techniky. Tu našli aj svoj Opel Blitz, ktorý mal bombou poškodenú motorovú časť. Tak si z neho zobrali aspoň zadnú nápravu, z ktorej si neskôr zhotovili prives.“

Spracovala Mirka Kučerová

Vzdelávanie a zábava ruka v ruke

Materská škola v našej obci poskytuje výchovu a vzdelávanie deťom predškolského veku už celých šesťdesiat rokov. Pre škôlkarov v nej každoročne organizujeme rozmanité aktivity, počas ktorých sa hrou formou veľa naučia a zároveň sa aj výborne zabavia. Veď posúďte sami. Čo všetko sme už v tomto školskom roku stihli? V septembri sme vystúpili s deťmi na dožinkovej slávnosti. Aj napriek tomu, že na nácvik kultúrneho programu mali deti len päť dní, pre všetkých zatancovali, zaspievali piesne a zarecitovali riekanky s veľkou radosťou a bez najmenej chybičky. Varili sme s kamarátkou Meduškou. Do príprav na ochutnávku jablkových koláčov, nátierok, ovocných špízov a ďalších dobrôt sa zapojili všetky deti. Od rána krájali, strúhali, miesili, natierali, nakladali... Dôkazom toho, že sa im všetko naozaj podarilo, boli prázdne taniere a tácky po ochutnávke. Čo nám nadelila jeseň? Okrem ovocia a zeleniny aj veľa prírodnín, z ktorých deti spolu s rodičmi vytvorili naozaj originálne výtvary, preto si každý jeden zaslúžil ocenenie. Výstavu spestrili deti piesňami a riekankami s jesennou tematikou. Navštívili sme výstavu ovocia a zeleniny v priestoroch Základnej školy v Radošovciach. Všetky deti, aj tie najmladšie, priamo pozorovali rôzne druhy ovocia a zeleniny, jesenné dekorácie a zároveň sa zoznámili s „veľkou“ školou.

V októbri predškôláci vystúpili s kultúrnym programom pre našich seniorov. Pod vedením pani učiteľiek nacvičili kultúrny program plný riekaniek, prekáračiek, piesní a tančekov. Za odmenu zožali od obecného obrovský potlesk a odniesli si sladkosť, ktorú deťom venovala obec Radošovce. V novembri sme pri príležitosti „Dňa materských škôl na Slovensku“ zorganizovali vychádzku jesennou prírodou. Počas vychádzky smerom k priehrade deti zbierali rôzne prírodniny, z ktorých spolu s rodičmi vytvorili jesenný obrázok. Obrázkami po návrate

pre prváčikov z Základnej školy v Radošovciach a rodičov a príbuzných detí. Po vystúpení sa deti spolu s rodičmi presunuli do tried, kde spolu ochutnali medovníky a pohrali sa s hračkami, ktoré si našli pod vianočným stromčekom. Zvieratká ani vtáčiky sa nemusia zimy báť, pretože deti z našej škôlky vedia, ako sa majú o ne správne postarať. V každej triede deti spolu s pani učiteľkami pripravili pochúťky pre vtáčiky, ktoré potom rozvesili na stromy a kríky na vychádzke zimnou krajinou smerom k priehrade. Cestou pozorovali vtáky a srnčiu zver, hrali sa rôzne pohybové a hudobno-pohybové

do materskej školy vyzdobili altán na školskom dvore, zohriali sa teplým čajom a pochutili si na koláči. V rámci projektu „Ovocie do škôl“ sa uskutočnila v materskej škole prednáška s názvom Ako cestovalo jablčko. Teta Zuzka, pracovníčka firmy Plantex, s.r.o., ktorá dodáva školské ovocie do našej materskej školy, s využitím prezentácie, dramatizácie a spevu piesne Bolo raz jablčko krásne deťom sprostredkovala zaujímavé informácie o pestovaní jabloní, o ochrane a starostlivosti o stromy v sadoch počas celého roka a o zbere a uskladnení jablák. Na záver deti jablák ochutnali a domov si odniesli jablko, jablkové pyré, omaľovánku a farbičky. V rámci interného projektu Zúbky ako perličky sme sa zamerali na prevenciu zubného kazu hrou a zaujímavou formou. Deti sa oboznámili s dentálnymi pomôckami, naučili sa, ktoré potraviny zubom prospievajú, a ktoré, naopak, pri veľkej konzumácii, zubom škodia. Prakticky si vyskúšali správnu techniku čistenia zubov. V decembri sme piesňami a riekankami medzi nami privítali Mikuláša. Deti s Mikulášom strávili príjemné chvíle, dozvedeli sa rôzne informácie z jeho života a obdarovali ho krásnymi obrázkami. Mikuláš zase na oplátku obdaroval deti balíčkami so sladkosťami. Vianočná dedinka je neodmysliteľnou súčasťou adventného obdobia v našej obci už niekoľko rokov. Kúpou jedlých dobrôt aj rôznych výrobkov s vianočnou tematikou v našom stánku ste finančne podporili kúpu sady stavebníc Giant XL určenú na konštrukčné hry detí na školskom dvore, za čo Vám všetkým úprimne ďakujeme. Predvianočnú atmosféru umocnilo aj rozsvietenie vianočného stromčeka Mikulášom, ktorého na oplátku potešili aj deti z našej materskej školy svojím kultúrnym programom. V našej materskej škole sa Vianoce, čas lásky a pokoja, spájajú s pečením medovníkov, besiedkou

hry. Křmidlá rozvešané v blízkosti materskej školy na vychádzkach priebežne pozorovali. „Hurá, bude karneval!“ sa ozývalo materskou školou najmenej týždeň pred detským maškarným plesom, ktorý sa uskutočnil 22. februára 2025 v Kultúrnom dome v Radošovciach. Hudba, bohaté občerstvenie, maskoti Mimoň, Mini a Mickey boli zárukou skvelej nálady. Ďakujeme všetkým, ktorí prispeli k príprave, bezproblémovému priebehu karnevalu a pomohli pri upratovaní kultúrneho domu. V neposlednom rade ďakujeme aj všetkým sponzorom, vďaka ktorým mohli deti vyhrať viac ako 340 vecných cien, zatancovať si na tanečnom parkete spolu s maskotmi, obci Radošovce za bezplatné poskytnutie sály kultúrneho domu. V materskej škole sa do karnevalových masiek deti obliekli tiež. Premenené na rôzne rozprávkové postavy, zvieratká či superhrdinov si užili doobedie plné radosti a smiechu. Súčasťou programu boli spoločné tance a zábavné pohybové a hudobno-pohybové hry. V marci sme v materskej škole privítali interaktívne divadlo Škriatokovo s predstavením „Super Myška a tajomstvo Zabudnutého lesa“. Celým dejom deti prevádzal Škriatok Šťastko, ktorý spolu so svojimi kamarátmi myškou, vlčkom, kačičkou a lienkou zapájal deti do hľadania Zabudnutého lesa. Deti priebežne plnili rôzne pohybové úlohy a na záver si všetci spoločne zatancovali. Na exkurzii v obecnej knižnici deťom teta Mirka, naša pani knihovnička, porozprávala o funkcii knižnice, ako sa v nej návštevníci majú správať, na čo slúži čitateľský preukaz a veľa ďalšieho. Deti mali možnosť nahliadnúť do kníh pre deti a na záver dostali úlohu, ktorú splnili po návrate do škôlky – kresbou vytvorili veselú pančuchu Pipi Dilhej Pančuche. V marci predškôláci navštívili aj prvákov v Základnej škole v Radošovciach. Budúci školáci okrem

pozorovania výučby v rôznych aktivitách ukázali svoje poznatky a zručnosti v poznávaní písmen, čísel, geometrických útvarov a prírody. Príjemnú atmosféru dotvorili prváci zaspievaním ich obľúbenej piesne Fixum fárum kompasárum. V rámci aktivity „Keď sa v núdzi ocitneš, vieš, komu volať smieši!“ deti v materskej škole navštívili miestni dobrovoľní hasiči. Dobrovoľná hasička Eva Lipovská hovorí: „Dnes sme organizovali prezentáciu pre deti v Materskej škole Radošovce. Práve tu nám vyrastá nová generácia tých, s ktorými sa možno raz stretne pri riešení mimoriadnych udalostí. V rámci prezentácie sme deťom odprezentovali našu činnosť, predviedli časti hasičského výstroja, predstavili rôzne druhy techniky. Prostredníctvom otázok sme zisťovali, aké majú deti vedomosti o hasičoch. Zároveň sme pre deti pripravili malú „súťaž“, preťahovanie so statickým lanom, spájanie hadice a zásahovej prúdnice, dýchací prístroj ADP, prilby, autá - Iveco a Tatra, hasičské piškvorky. Deťom sme ukázali aj súťažné poháre a medaile. Práca s hasičskou mládežou má zmysel - deti učí zodpovednosti, tímovej spolupráci aj odvahe pomáhať druhým. Mladí hasiči získavajú vedomosti, ktoré môžu v budúcnosti uplatniť nielen v tejto profesii, ale aj v bežnom živote. Dúfame, že s väčšinou detí sa uvidíme aj na hasičskom krúžku.“

Pozvanie do našej materskej školy prijalo aj občianske združenie Uvedomel s interaktívnym programom kompostér Jurko. Deti sa zábavnou formou dozvedeli, ako môžeme šetriť zdroje vďaka recyklácii a kompostovaniu. Spolu s tetou Veronikou, kamarátkou kompostéra Jurka, kompost zakladali, naučili sa ako sa oň treba starať, kto v komposte žije a prečo je kompostovanie dôležité. Veronika naučila deti pesničku, ktorú si spoločne zaspievali.

A čo nás ešte čaká?

V apríli v rámci aktivity Deň Zeme alebo príroda je naša kamarátka spolu s rodičmi vysadíme kvety do vyvýšených záhonov, v tvorivých dielničkách si môžu deti vytvoriť obrázok alebo motýlika z odpadového materiálu. V máji oslavujú sviatok všetky mamičky. Deti pre mamičky už teraz nacvičujú kultúrny program, v rámci ktorého sa súčasne odprezentujú naši tanečníci - deti navštevujúce tanečné krúžky. Na besede so včelárom sa deti oboznámia s prácou a výstavou včelára, so životom včiel, spoznajú včelie produkty. „Ja sa vody nebojím!“ je heslo našich predškôlakov, ktorých čaká plavecký výcvik v Mestskej plavárni v Senici. V júni, v týždni detskej radosti, oslavíme Deň detí

Základná škola Radošovce Inovácie, úspechy a nadšení žiaci

Základná škola, Radošovce 338 sa v školskom roku 2024/2025 stala príkladom pre moderné vzdelávanie a úspešnú implementáciu inovatívnych metód. Naša škola sa aktívne zapojila do kurikulárnej reformy, ktorá podporuje kritické myslenie žiakov a zameriava sa na prepojenie teórie s praxou. Medzi najvýraznejšie zmeny vo výučbe patrí zavedenie Hejného metódy v matematike, ktorá žiakov vedie k samostatnému premýšľaniu, a metódy Elkonina, ktorá výrazne prispieva k rozvoju jazykových schopností pri vyučovaní slovenského jazyka. Jednou z významných udalostí tohto školského roka bol Deň otvorených dverí. Počas neho sme verejnosti a pedagógom zo škôl v Skalici a Senici predstavili naše prístupy k výučbe – tandemové vyučovanie, skupinové učenie a tematické prepájanie predmetov. Zúčastnení hostia si odniesli množstvo nových nápa-

dov a ich spätná väzba bola veľmi pozitívna. Naša škola tiež zaviedla nový a veľmi obľúbený predmet – Vesmír, ktorý v žiakoch prehlbuje zvedavosť a záujem o vedu. Úspechy našich žiakov v tomto školskom roku boli výnimočné. V predmetových olympiádach a súťažiach nás reprezentovali tí najlepší:

- **Sára Slatinská** postúpila do krajského kola v súťaži Hurbanov pamätník,
- **Kristián Tokoš a Samuel Boťánek** dosiahli výborné výsledky v Geografickej olympiáde,
- **Kristián Tokoš** tiež reprezentoval školu v krajskom kole Dejepisnej olympiády,
- **Emília Čonka** sa prebojovala do krajského kola v súťaži Čo vieš o hviezdach.

športovou olympiádou, ďalej sa deti môžu tešiť na divadelné predstavenie Miss lúčny kvietok či hudobný koncert uja Viktora. S divadielkami Tri prasiatka a Medový hrnček sa predstavia naši herci - deti navštevujúce hudobno-dramatické krúžky, pripravíme výstavu výtvarných prác detí z našej materskej školy a výtvarníkov – detí navštevujúcich výtvarný krúžok, a ďalšie prekvapenia. Pripravíme deň otvorených dverí pre novoprijaté deti spojený s prehliadkou priestorov materskej školy a spoločnými hrami. Spolu s rodičmi sa vyberieme na výlet. Lokalita bude vybraná v spolupráci s výborom Rodičovského združenia pri Materskej škole Radošovce. Na slávnostnej rozlúčke s predškôlákmi poslednýkrát vystúpia budúci prváčikovia s kultúrnym programom pre zamestnancov školy, rodičov a príbuzných detí, ďalej deti čaká posedenie s občerstvením, športové a voľné hry na školskom dvore. Pochod rozprávkovým lesom spojený s prekonávaním prírodných prekážok, riešením úloh na stanoviskách, maľovanie na tvár, diskotéka, tombola. „U kolečka“ zabaví deti rytier Gaston a jeho družina. Na pochod, ktorý sa bude konať 28. júna 2025 v radošovských vinohradoch, vás všetkých srdečne pozývame.

Mgr. Martina Macková, riaditeľka MŠ

Ani športové úspechy nechýbali! Naši žiaci milujú volejbal, a preto sa s nadšením zúčastnili súťaže Midicoolvoley. Do krajského kola postúpili:

- dievčenské družstvo v zložení: Karín Kudláčková, Vanesa Pukančíková, Liana Vávrová, Nela Špačková, Terézia Pešková, Silvia Vávrová, Júlia Mišaná a Sofia Bubáková,
- chlapčenský tím: Alex Tokoš, Kristián Tokoš, Jakub Žabka, Alex Špaček, Ramirez Čonka, Marek Špetta, Timotej Dojčanský a Tomáš Vašíček. Najväčšou pýchou školy sú však Lukáš Bezděk a Šimon Ilčík, ktorí sa umiestnili na 1. mieste na Majstrovstvách Slovenska v športovej streľbe – ich úspech je dôkazom, že tvrdá práca a odhodlanie prinášajú výnimočné výsledky. Základná škola Radošovce je dôkazom, že aj menšia škola dokáže robiť veľké veci. Sme hrdí na svojich žiakov a pedagógov a tešíme sa na ďalší rok plný nových výziev, nápadov a úspechov.

Mgr. Andrea Ivičičová, riaditeľka ZŠ

Dobrovoľný hasičský zbor

Počas tohto roku bolo doteraz vykonaných spolu 5 výjazdov. Z toho 2 výjazdy k požiarom v obci Dubovce a v Skalici. Zvyšné technické výjazdy boli v súvislosti so zrezávaním stromov. Posledné povodne, ktoré zasiahli našu obec minulého roku, boli pre nás náročné. V rámci projektu Nadácie SPP, do ktorého sme sa zapojili, nám bolo umožnené získať potrebnú protipovodňovú techniku a vybavenie pre zásah a pomoc pri odstraňovaní následkov povodní. Cieľom tohto projektu bolo zvýšenie pripravenosti a efektivity zásahov, tzn. rýchlejšie a účinnejšie zásahy pri povodniach. Do budúcnosti sme teda ako dobrovoľný hasičský zbor lepšie pripravený. Vďaka finančnej podpore bola prostredníctvom projektu zaobstaraná technika v hodnote 10 000 eur. Aktuálne teda

hasiči disponujú protipovodňovým materiálom. V marci sme oslávili spolu s našimi členkami sviatok MDŽ. Ďalej nás čaká v mesiaci máj oslava sv. Floriána, patróna hasičov. V roku 2026 nás čaká významná oslava jubilejného 130. výročia založenia hasičského zboru. Tento rok sa u nás organizuje Detská okresná súťaž, tak tiež detská súťaž a nočná hasičská súťaž pre dospelých, na ktorú Vás zároveň pozývame. V poslednom rade by sme chceli oboznámiť občanov, že stále prebieha nábor dobrovoľných hasičov. Či už ide o dospelých, ktorí chcú len patriť do nejakej organizácie a podieľať sa na rôznych udalostiach. Alebo odvážlivcov, ktorí by chceli byť súčasťou zásahovej jednotky a zúčastňovať sa na výjazdoch k požiarom

alebo k technickým záležitostiam. Takisto prebieha aj nábor malých detí. Túto sezónu otvárame ďalší hasičský krúžok pre deti približne vo veku od 5 rokov. Ak by mali záujem aj mladšie deti, radi privítame aj tie a takisto ich budeme v rámci možností zapájať do aktivít hasičského zboru. Organizovali sme aj prezentáciu v Materskej škole Radošovce, kde sme deťom odprezentovali našu činnosť, predviedli časti hasičského výstroja, predstavili rôzne techniky a pripravili sme im hry. Práca s mládežou má pre nás veľký význam, pretože chceme vytvoriť novú

generáciu mladých hasičov. Deti chceme prostredníctvom hasičského športu motivovať k pohybu a záľube. Podrobnejšie informácie ohľadom náborov nájdete na Fb stránke DHZ Radošovce, kde je možné prostredníctvom správy nahlásiť záujem, či už váš alebo vašich detí. Tešíme sa na spoluprácu.

Eva Lipovská
Členka DHZ Radošovce

Modernizácia vestibulu KD Radošovce

Počas uplynulých dní prebiehala úprava vestibulu kultúrneho domu. Najprv sme plánovali opraviť len maľovku stropu a stien po zatečení. Po dohode s majstrami a najmä ponuke od Zdrúženia žien Radošovce a Viesky, sme sa spoločne dohodli na celkovej úprave interiéru vestibulu. Vďaka štedrému finančnému príspevku od Zdrúženia žien vo výške 8 500€ sa mohli osadiť kazetové stropy a odstrániť starý obklad, ktorý nahradila umývateľná maľovka. Obec zafinancovala elektroinštalačné práce, maľovku horných častí stien, stierkovanie a vybudovanie predeľovej steny v šatni namiesto starej mreže. Tak isto bol odstránený starý gumolit v šatni a bola naliata nová podlaha.

Počas najbližších týždňov bude celý priestor vybavený podlahovými lištami. V týchto dňoch sa osadil pult na stenu v šatni, nové dverky do šatne a nové dvere na rozvodnej skrini. Toto tiež bude riešené z rozpočtu obce. Šikovní majstri odvedli kus dobrej roboty, ďakujem im. Chceme sa verejne poďakovať všetkým členkám Zdrúženia žien Radošovce a Viesky za ich ochotu a štedrý dar. Veľmi si to vážim a aj vďaka nim máme našlapanú na vytvorenie jedného pekného, dôstojného priestoru, ktorý bude slúžiť mnohým z nás.

Mgr. Iveta Matúšová
Starostka obce

Noc s Andersenom

Dnešný spôsob života je málo prajúci knihám a detskému čítaniu, knihy súperia s mnohými akčnými lákadlami od bezduchého vysedávania pred televíznou obrazovkou až k počítačovým hrám. Výskumy detského čítania zaznamenávajú alarmujúce výsledky a odborníci sú bezradní nad budúcnosťou rozvoja detských čitateľských návykov. Jednou z možností ako von zo začarovaného kruhu je osobný príklad. V rodine, kde čítajú rodičia, deti nemajú závažné problémy s čítaním. Je dobré ukázať deťom cestu, že čítanie je veľké dobrodružstvo. Noc s Andersenom je úspešné medzinárodné podujatie, ktoré má prispieť k rozvoju detského čítania nenásilnou hrou formou strávením celej noci v knižnici. Do tohto

rozprávkevého nocovania sme sa v radošovskej knižnici zapojili už dvanástym rokom. Tento rok sa zúčastnilo 20 detí a spoločne sme súťažili, hrali sa, kreslili a samozrejme čítali. Po večeri v pizérii sme vyskúšali odvahu na nočnej prechádzke a nakoniec pri rozprávke sa deti uložili na spánok medzi police s knihami. Boli veľmi zvedavé, či v noci ozaj ožívajú rozprávkevé postavy a hrdinovia z našich obľúbených kníh. Tešilo nás, že sme dovedna vytvorili skvelú virtuálnu rodinu čítajúcich nadšencov počas tejto medzinárodnej akcie a čarovnej rozprávkevéj noci, pretože rozprávka je vlahou pre detskú dušu. Bolo to krásne andersenovské snívanie.

Mirka Kučerová a Veronika Šrámková

Majstri Slovenska v športovej streľbe

Siedmci Lukáš Bezdek z Radošovce a Šimon Ilčík z Koválovca, žiaci Základnej školy Radošovce, navštevujú tretím rokom krúžok športovej streľby zo vzduchových a malokalibrových pušiek v Holíci. V školských súťažiach reprezentujú svoju základnú školu. V sezóne 2023/2024 reprezentovali obidvaja v kategórii mladší žiaci. Od septembra do decembra sa zúčastňovali školských súťaží, z ktorých sa kvalifikovali na majstrovstvá kraja. 23.2.2024 sa v Holíci uskutočnili Majstrovstvá trnavského kraja v športovej streľbe žiakov, z ktorých mohlo postúpiť jedno družstvo a jeden jednotlivec z každej kategórie. Keďže chalani boli dvaja, nemohli vytvoriť družstvo, bojovali preto ako jednotlivci. Lukáš si vybojoval 1. miesto a tím aj postup na M SR 2024, Šimon sa umiestnil na 3. mieste. Majstrovstvá Slovenska žiakov v športovej streľbe sa uskutočnili 12.4.2024 v Detve. Lukáš zvíťazil na výbornú, vyhral svoju kategóriu a získal zlatú medailu. Chlapec z Radošovce sa stal majstrom Slovenska. Na M SR sa vyhodnocovala aj Národná liga mládeže, kde sa Šimon umiestnil na 2. mieste a Lukáš na 3. mieste. SEZÓNA 2024/2025 K Lukášovi a Šimonovi sa pridala spolužiačka Oliver McMahon. V školských súťažiach tak vytvorili družstvo.

Prehľad súťaží a úspechov :
25.10.2024 sa v Trakoviciach konala KŠSL TT (Krajská školská strelecká liga TT kraja), VzPu Slávia 30, kde Lukáš v kategórii starší žiaci obsadil 2. miesto (284 b), Šimon v kategórii mladší žiaci 1. miesto (290 b) a Oliver 6. miesto (prvý súťažný štart 224 b). Družstvo ZŠ Radošovce obsadilo 2. miesto (798 b). V Holíci 8.11.2024 KŠSL TT a MO SI (Majstrovstvá okresu Skalica), VZPu Slávia 30 vystrieľali Lukáš 2. miesto (287 b), Šimon 1. miesto (292 b), Oliver 7. miesto (243 b), ako družstvo ZŠ Radošovce obsadili 3. miesto (822 b).

Vyznanie muzikanta Michala Čmaradu

Radošovčan Michal Čmarada sa narodil 29. novembra 1991. Od jeho detstva bolo zrejmé, že hudobné nadanie zdedil po otcovi Jánovi Čmaradovi a preto svoj talent ďalej rozvíjal usilovným „tréningom“. Dnes je hudba jeho koníčkom i zamestnaním, pretože hudbu vyštudoval a stal sa z neho profesionálny muzikant. V roku 2024 nahral CD s moravskou dychovou hudbou Legrúti, kde je aj spoluautorom skladieb. Cédečko vyšlo pod názvom „Tobě do nebička“, čo je symbolické venovanie a poďakovanie Michalovej maminke Štefke, ktorá zomrela v roku 2013. Názov je tiež odkazom všetkých zúčastnených na nahrávku, pretože každý z nich má niekoho, komu by chcel toto dielko venovať a už nie je medzi nami. Tu je Michalove krátke zhrnutie svojej doterajšej kariéry.

„K hudbe som sa dostal asi v 6 rokoch, kedy som začal navštevovať základnú umeleckú školu v Radošovciach. Mój prvý hudobný nástroj bola zobcová flauta, ktorú som študoval u učiteľa hudby Romana

V Hlohovci 15.11.2024, KŠSL TT, VzPu Slávia 30 sa zúčastnil iba Oliver, ktorý sa umiestnil na 6. Mieste (242 b). 29.11.2024 v Piestanoch KŠSL TT, VzPu Slávia 30 obsadil Lukáš 2. miesto (283 b) a Šimon 1. miesto (293 b). V Holíci 13.12.2024, KŠSL TT, VzPu Slávia 30 vystrieľali Lukáš 3. miesto (287 b) a Šimon 1. miesto (293 b). Majstrovstvá kraja TT V Holíci sa 7.3.2025 konali MK TT (Majstrovstvá kraja TT), kde postúpili na základe výsledkov zo školskej ligy. Umiestnili sa nasledovne: Lukáš na 7. mieste (270 b) a Šimon na 1. mieste (287 b), postup na M SR 2025. Šimon tak prebral štafetu od Lukáša a reprezentoval ZŠ Radošovce na M SR 2025 v Holíci 11.4.2025. Majstrovstvá SR 11.4. – 13.4. 2025 v Holíci V piatok 11.4.2025 sa začali M SR v Holíci disciplínou Vz Pu Slávia 30, kde štartoval Šimon v kategórii mladší žiaci. Šimon potvrdil pozíciu favorita, zvíťazil a stal sa majstrom SR. Prvýkrát v histórii sa strieľalo na elektronický terč a desiatiny, čím sa Šimonov výsledok 310,00 b zapíše ako nový Slovenský rekord v kategórii mladších žiakov. Lukáš nastúpil v disciplíne MIX Diopter ľah, kde vystrieľal 3. miesto bronz. V sobotu 12.4.2025 chalani nastúpili v disciplíne Vzduchová puška Diopter 40 – ľah v kategórii chlapci do 14 rokov. Lukáš mal výborne natrénované a vynikajúco zvíťazil tlak súťaže. Krásnym výsledkom 419,8 b vyhral a stal sa Majstrom SR v tejto disciplíne. Šimon sa napriek strelnému osobnému rekordovi 412,1 b umiestnil na 22. mieste. Šimon získal 1. miesto v kategórii mladších žiakov v Národnej lige mládeže. Chalani úspešne zakončili sezónu 2024/2025 novými rekordmi a titulmi MAJSTROV SR. Veľké poďakovanie patrí trénerom zo Športovo streleckého klubu BETA 77 Holíč, ktorí sa im venujú.

Účasť na Majstrovstvách ČR
Koncom roka 2024 dostali chalani ponuku získať nové skúsenosti a strieľať za hranicami v klube Březolupy, ČR. Aby splnili limit dvoch súťažných štartov a tím postúpili na Majstrovstvá Českej republiky žiakov, zúčastnili sa dvoch súťaží v disciplíne ľah v streľbe zo vzduchovej pušky Diopter. Zlatá diabolka 15.2.2025 Březolupy: Lukáš zvíťazil v kategórii chlapcov 13-14 rokov. Šimon sa umiestnil na 13. mieste. 5.3.2025 Věží, 3. Kolo KSL OL kraje: Lukáš sa umiestnil na 2. a Šimon na 7. mieste. Majstrovstvá ČR žiakov sa uskutočnili v sobotu 29.3.2025 v Plzni. Lukáš nastrieľal 314,7 b a zo 4. miesta postúpil medzi 8 najlepších starších žiakov do finále. Vo finále skončil Lukáš na 7. mieste, Šimon sa umiestnil s 311,4 b na konečnom 20. mieste. Ako družstvo sa umiestnili na 5. mieste s 940 b.

Text: Ing. Jana Ilčíková

Trojkráľový výšľap na Čupy

Bežecký a turistický klub Radošovce usporiadal v sobotu 4.1.2025 jubilejný turistický pochod „Trojkráľový výšľap na Čupy“. Pretože to bol už desiaty ročník, tak organizátori očakávali väčšiu účasť a veruže aj bola. Túra

vedla z Radošoviec cez Koválovec a vinohrady na dominantný vrch nad okolím - Čupy 574 m n. m. Na vrchole sa zišlo rekordných 160 turistov z Radošoviec a blízkeho i ďalšieho okolia a dokonca aj z neďalekej Moravy

a z Anglicka. A že vek nie je žiadna prekážka, to nám potvrdil aj najstarší účastník, osemdesiatnik pán Štefan Turan. Na spiatocnej ceste nechýbala zastávka v Radošovských vinohradoch, kde účastníkov na záhradkárskej chate čakalo občerstvenie a hudba v podaní kapely DMČ - „Do má čas“ a dokonca aj malá odmena ako upomienka na toto vydarené jubilejné podujatie.

Vyhodnotenie bežeckej sezóny 2024

V januári sa v Gbeloch zišli bežci na vyhodnotení ročníka 2024. Zúčastnili sa ho už tradične aj naši bežeckí organizátori a zároveň aj vyhodnotení v jednotlivých kategóriách, v ktorých sa radošovskí bežci pravidelne umiestňujú a robia dobré meno našej obci. Celkové víťazstvo v Moravsko-slovenskom pohári

v kategórii nad 65 rokov obhájil Miroslav Mikula, ktorý bol aj najvyššie v Grand Prix Záhoria. Tretí bol Jozef Chrenka a štvrtý Edo Baumgartner. V kategórii nad 70 rokov obhájil 1. miesto Miroslav Mikúš.

Texty: Eduard Baumgartner

Divadlo v KD Radošovce
31. mája 2025 o 18:00 hod.
vstupné 25,-€

Matričné udalosti roku 2024

Narodili sa

Nela Turicová
Helena Šebestová
David Slabý
Eduard Hrubša
Vanda Pobudová
Timotej Tokoš
Mateo Horák
Tiana Kos
Timotej Mikoška
Anna Mária Vašková
Eliška Jakubáčová

Uzavreli manželstvo

Alžbeta Lukovičová - Adam Andel
Timea Machová - Patrik Horák
Mgr. Iveta Vaclaviková - Michal Buchta
Klára Štefková - Ing. Róbert Kudláč
Natália Bederková - Tomáš Kubina
Sára Rajčáková - Erik Vávra
Agáta Flajžiková - Michal Vlk
Mgr. Benedikta Kudláčová - Mgr. Marcel Madák
Veronika Kudláčová - Michal Vach
Bc. Gabriela Milotová - Vladimír Masaryk
Mgr. Aneta Flajžiková - Mgr. Šimon Molčan
Ing. Adriana Magová - Jozef Vávra
PhDr. Magdaléna Vaňková - Tomáš Peško
Silvia Šuleková - Radovan Štefančin
Lívia Vávrová - Tomáš Fleischmann
Simona Tomková - Jakub Mikula
Ing. Martina Chudá - Ing. Andrej Mlčúch
Marcela Zetočová - Leontii Nikolskyi
Sandra Balažovičová - Emil Čonka
Ema Valová - Alex Miskovics
Kristína Macková - Leonard Dubec
Monika Reháková - Anton Bakoš

Opustili nás

Jozefa Lukáčová, rod. Jakúbková (1956)
Ján Kučera (1942)
Monika Kudláčová, rod. Veselá (1979)
Marian Hajastek (1965)
Ernest Stúpal (1935)
Milan Pavelka (1959)
Ján Lukáč (1954)
Štefan Mikúš (1947)
Ján Cáfal (1970)
Jaroslav Mendel (1948)
Stanislava Ivánková, rod. Vlková (1939)
Mária Vallová, rod. Hulimanová (1950)
Marta Petrovová, rod. Prokešová (1960)
Ján Vávra (1948)
Anna Kučerová, rod. Cáfalová (1934)
Anton Kubík (1948)